

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/19722,Zimand-Roman.html>
2022-01-19, 20:28

Zimand Roman

Roman Zimand, ur. 16 XI 1926 we Lwowie, zm. 8 IV 1992 w Warszawie. Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, kierunek filozofia (1952), doktorat (1961), habilitacja (1964).

1940 deportowany do Kazachstanu, od 1945 w Polsce.

1945–1948 w PPR, 1948–1957 w PZPR (wykluczony za rewizjonizm), aktywista organizacji młodzieżowych, w czasie studiów członek Akademickiego Związku Walki Młodych Życie oraz Związku Akademickiego Młodzieży Polskiej.

1945 publicysta „Trybuny Dolnośląskiej” i kierownik Wydz. Polityczno-Wychowawczego Zarządu Wojewódzkiego ZWM na Dolnym Śląsku, 1948–1949 sekretarz red. „Po Prostu”, 1949–1950 redaktor w Wydz. Wydawniczym Centralnej Szkoły PZPR, 1951–1954 wykładowca materializmu historycznego i estetyki marksistowskiej na UW, w ASP i w Instytucie Kształcenia Kadr Naukowych przy KC PZPR. 1954–1956 dziennikarz „Trybuny Ludu”, 1956–1957 ponownie w „Po prostu”. Od 1958 pracownik naukowy Instytutu Badań Literackich PAN.

1957–1962 współpracownik Klubu Krzywego Koła.

1960–1968 współpracownik tygodnika „Argumenty”.

Obserwator procesów uczestników Marca 1968, kolporter wydawnictw emigracyjnych przywożonych przez tzw. taterników, wysyłał na Zachód informacje o sytuacji w Polsce. W 1971 organizator społecznej obrony Jerzego i Ryszarda Kowalczyków. Od 1976 autor w niezależnych i emigracyjnych wydawnictwach, współpracownik PPN. Uczestnik spotkań TKN.

Od 1980 w „S”; współzałożyciel Towarzystwa Krzewienia i Popierania Nauki. 27–30 X 1981 organizator sesji naukowej „Literatura źle obecna” w IBL PAN o polskiej literaturze emigracyjnej, 11–13 XII 1981 współorganizator Kongresu

Miejsce urodzenia Lwów

Data urodzenia 16-11-1926

Miejsce śmierci Warszawa

Data śmierci 8-04-1992

Kultury Polskiej.

13 XII 1981 internowany, przetrzymywany w Ośrodku Odosobnienia w Warszawie-Białołęce i Jaworzu, (rektor obozowego uniwersytetu), 29 IV 1982 zwolniony.

Sygnatariusz listu z 26 XII 1982 w obronie aresztowanych członków KK. 1982–1986 opiekun merytoryczny (z Aliną Brodzką i Januszem Sławińskim) seminarium w IBL PAN: „Zaniedbania historyków literatury”; sprowadzał sprzęt poligraficzny z zagranicy, kolporter wydawnictw podziemnych. 1984–1989 redaktor (z Januszem Sławińskim) „Almanachu Humanistycznego”.

1989 inicjator (z Czesławem Bieleckim) Porozumienia ponad Podziałami.

Autor artykułów i esejów (ps.: Leopolita, L., Lwowiak, R.H., (RZ), R.Z.) w czasopismach m.in.: paryska „Kultura”, „Głos”, „Krytyka”; książek i opracowań, m.in. *Po co Partii potrzebna jest Partia* (PPN, 1976), *Trzy szkice z lat 1978–79* (KOS 1981), *Nowotko – Mołojec. Z początków PPR. Nieznane relacje Franciszka Jóźwiaka i Władysława Gomułki* (Głos, 1981), *Piołun i popiół [Czy Polacy i Żydzi wzajem się nienawidzą?]* (1987), *Moim zdaniem. Las rzeczy politycznych* (Wyd. Grup Politycznych „Wola”, 1987), *Czas normalizacji. Szkice czwarte* (Aneks, Londyn, 1989); tłumacz i autor prac naukowych z historii literatury, socjologii literatury, biografistyki.

Odnaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2009).

26 III 1976 – 22 IX 1977 rozpracowywany przez Wydz. III KS MO w ramach SOR krypt. Zima; 21 IX 1978 – 21 IX 1989 przez Wydz. III-1/Wydz. III KS MO/SUSW w ramach KE krypt. Docent.

Krzysztof Biernacki

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)